

دفتر یادداشت روزانه "در باره اطفال صحبت کنیم" برای اطفال و نوجوانان در خدمات کمپ و مهاجرت

در هلسینکی، تاریخ 2020/6/1

Nuorten vorkiloki dariksi

mieli
Suomen Mielenterveys ry

TURVAPAIKKA-,
MAAHANMUUTTO- JA
KOTOUTTAMISRAHASTO

European unionin tuella

دفترهای یادداشت روزانه برای خانواده ها و اطفالی که بدون سرپرست درخواست پناهندگی می کنند به ویژه برای خدمات کمپ نوشته شده اند، ولی از آن در خدمات دیگر مهاجران هم می توان استفاده کرد. این دفترها بر اساس اصول میتود "در باره اطفال صحبت کنیم" و پیشینه تئوری، دفترهای یادداشت روزانه قبلی و تجربیات بدست آمده از آنها و همچنین کارهای پیشبردی انجام شده در پروژه در باره اطفال صحبت کنیم در خدمات کمپ در سال ۲۰۱۷ - ۲۰۱۹ می باشد. این پروژه با همکاری ریاست امور مهاجرین (Migri) و انجمن ثبت شده میه لی (Mieli ry) انجام شد. ویرپی والیولا (Virpi Valiola) منحیث رئیس پروژه مسئولیت سازماندهی و گسترش و جا انداختن کار "در باره اطفال صحبت کنیم" در امور Migri و خدمات کمپ بود. مسئولیت توسعه کار و میتود "در باره اطفال صحبت کنیم" برای پاسخ دادن به نیازهای کار کمپ و خانواده ها و همچنین تغییر دادن دفترهای یادداشت مطابق با آن، بر عهده تیتی سولان تاوس (Tytti Solantaus) و بیتا سودر بلوم (Bitta Söderblom) بود.

سرمایه لازم برای پروژه از طرف صندوق مالی پناهندگی، مهاجرت و تطبیق یافتن اروپا (AMIF) تأمین شد که به خاطر آن تشکر زیاد می شود.

تشکرات فراوان از همه خانواده ها و نوجوانان که در آزمایش و پیشبرد میتود LP شرکت کردند و همچنین تشکرات فراوان از کمپ ها و کارکنان کمپ ها که در این پروژه همراه بودند. کار با شما و صحبت کردن در مورد تجربیات با شما به ما کمک کرده اند تا هم پناهجویان را بهتر درک کنیم و هم زندگی روزمره خدمات کمپ را. تلاش کرده ایم که این درک را در این دفترهای یادداشت ذکر کنیم.

دفترهای یادداشت همچنان با بدست آوردن تجربه های جدید توسعه داده می شوند. می توانید نظرات و پیشنهادات خود را به بیتا سودر بلوم (Bitta Söderblom) و تیتی سولان تاوس (Tytti Solantaus) بگوئید، etunimi.sukunimi@mieli.fi

در هلسینکی، تاریخ 2020/6/1

بیتا سودر بلوم (Bitta Söderblom)
کارشناس پروژه، Mieli ry

سولان تاوس (Tytti Solantaus)،
کارشناس ارشد، Mieli ry

گفتگوی "در باره اطفال صحبت کنیم"
برای اطفال و نوجوانان در خدمات کمپ و مهاجرت © تیتی سولان تاوس (Tytti Solantaus) و بیتا سودر بلوم (Bitta Söderblom)
مشاوره "در باره اطفال صحبت کنیم" © میکا نیه مله (Mika Niemelä) و تیتی سولان تاوس (Tytti Solantaus)

فهرست مطالب

صفحه 5	به کار در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم" خوش آمدید
صفحه 7	کار در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم" شروع می شود: دعوت کردن برای کار و معرفی میتود کار
	گفتگو در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم":
صفحه 9	• I شروع
صفحه 9	• II پیش رفتن زندگی روزمره
صفحه 11	• III دوستان خود و وقت آزاد
صفحه 12	• IV خلق و خوی و وضع سلامتی نوجوان
صفحه 13	• V فامیل ها و افراد نزدیک و مسائل مربوط به وطن
صفحه 14	• VI مکتب یا درس ها
صفحه 16	• VII دیگر چیزها
صفحه 16	• VIII پلان عملیاتی
صفحه 17	• پلان گذاری مشاوره LP
صفحه 19	مشاوره LP
صفحه 21	ضمیمه 1: درک و فهم و اقدام مشترک

به کار در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم" خوش آمدید

به شما پیشنهاد گفتگو در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم" همراه با کارمند خودتان شده است. این گفتگو به همه نوجوانانی که به تنهایی درخواست پناهندگی می کنند، منحصراً کار عادی خدمات کمپ ارائه می شود. در اینجا به طور خلاصه توضیح می دهیم که موضوع چیست.

در کار "در باره اطفال صحبت کنیم (LP)" شما و کارمند شما در مورد این که اکنون که در واحد کمپ نوجوانان زندگی می کند، زندگی روزمره چطور پیش می رود، گفتگو می کنید. در این گفتگو به موضوعاتی که به خوبی پیش می روند و برای شما مهم هستند توجه ویژه می شود و بررسی می شود که آیا می توان از آنها حمایت کرد و یا آنها را افزایش داد. در مورد موضوعاتی که سخت هستند و برای شما مشکل ایجاد کرده اند هم فکر می شود و بررسی می شود که چطور می توان در مورد این موضوعات بهترین کار را انجام داد. کارمند در مورد کار و واحد کاری خود توضیح می دهد. در مورد امکانات موجود در واحد و کارهایی که انجام آنها در واحد امکان ندارد، برای شما توضیح داده می شود. در مورد همکاری بین خود و خواست های شما در این مورد هم صحبت می کنید. شما و کارمندتان شاید به طریق جدیدی یکدیگر را بشناسید و درک کنید.

مقصد همه اینها صحت و رفاه شما و همکاری خوب با کارمندتان است. تلاش بر این است که زندگی شما در واحد کمپ نوجوانان به خوبی پیش رود و خوشایند هم باشد.

کار "در باره اطفال صحبت کنیم" از یک یا دو گفتگوی LP با کارمند و انجام دادن پلان عملیاتی منحصراً بخشی از زندگی روزمره، پس از ملاقات تشکیل می شود. گفتگوها بر اساس چهارچوب موجود در به اصطلاح دفترهای یادداشت روزانه انجام می شود. موضوعات آن مربوط به زندگی روزمره نوجوان در واحد کمپ، با دوستان و در مکتب می باشد. در صورتی که شما بخواهید، در مورد این هم صحبت می شود که زندگی شما قبل از آمدن به فنلاند چطور بود، چه موضوعاتی برای شما مهم بودند، به چه چیزهایی علاقه داشتید و اکنون چه موضوعاتی موجب نگرانی شما می شوند. دلیل گفتگو در مورد این موضوعات این است که کارمند شما را بهتر درک کند. مهم است که کارمند بداند که شما چه تفاوت ها و تغییراتی را در فنلاند، مثلاً در مکتب رفتن تجربه کرده اید و اهمیت اینها احتمالاً برای شما چه بوده است.

در صورتی که در گفتگوها به این نتیجه رسیده شود که برای انجام دادن موضوعات مهمی باید کسان دیگری را در این کار همراه نمود، از آنها برای مشاوره LP دعوت می شود. این مشاوره می تواند مسائل زیادی از شروع کردن سرگرمی ها تا کمک گرفتن برای افسردگی و اضطراب را در خود داشته باشد. در مشاوره پلانی انجام می شود که در مورد این موضوعات چطور عمل شود. خود شما در مشاوره همراه هستید و می توانید بر روی تصمیماتی که گرفته می شود و قراری که گذاشته می شود تأثیر بگذارید.

گفتگوهای LP در موارد زیادی با اطفال و نوجوانان فنلندی انجام می شود، مثلاً در مکتب ها و امور صحتی. شما یکی از دیگران هستید! امیدواریم که گفتگو نتیجه بدهد و مفید باشد.

با احترام،

بیتا سودر بلوم (Bitta Söderblom)

سولان تاوس (Tytti Solantaus)

کار در مورد "در باره اطفال صحبت کنیم" شروع می شود

دعوت برای کار کردن و توضیح دادن میتود کار

چهارچوب ارائه شده در زیر را می توان کلاً و یا بخشی از آن را تا ملاقات اول LP انجام داد. با مورد توجه قرار دادن سن نوجوان و وضعیت کلی، مقصد از کار "در باره اطفال صحبت کنیم (LP)" و گردش آن به روشنی و به طور بسیار ساده برای نوجوان توضیح داده می شود. تک سخنگویی طولانی نباید باشد و برای مثال دفتر یادداشت روزانه و اصطلاحات توانایی ها و آسیب پذیری ها را می توان بعداً دقیقتر تشریح کرد.

1. مقصد از میتود این است که پیشرفت و رفاه اطفال/نوجوانان را حمایت کرد و با شکل دادن زندگی روزمره اطفال/نوجوانان طوری که موجب کمک به او بشود، از مشکلات احتمالی جلوگیری کرد
2. در جریان گفتگو "در باره اطفال صحبت کنیم" نوجوان و کارمند با هم آشنا می شوند و در مورد وضعیت نوجوان درک و فهم بیشتری بدست می آید که بر اساس آن پلان عملیاتی انجام می شود
3. دفتر یادداشت. در گفتگو از دفتر یادداشت که موضوعات گفتگو در آن ذکر شده کمک گرفته می شود. دفتر یادداشت معرفی می شود و در صورتی که ترجمه آن موجود باشد، به نوجوان داده می شود.

گردش میتود

1. گفتگوی LP در مورد زندگی روزمره نوجوان و انجام پلان عملیاتی. بر اساس دفتر یادداشت در مورد زندگی روزمره صحبت می شود و توانایی ها و آسیب پذیری های زندگی روزمره شناسایی می شوند.
- در پلان عملیاتی این که چطور توانایی ها مهم زندگی طفل/نوجوان تقویت شوند و مورد توجه قرار گیرند مورد بررسی قرار می گیرند و در مورد آنها تصمیم گیری می شود. همچنین به این که در مورد آسیب پذیری ها چه می توان انجام داد، فکر می شود.
2. انجام مشاوره LP. در صورتیکه برای متحقق کردن پلان به دیگران نیاز باشد، آنها برای انجام مشاوره دعوت میشوند. در این مورد می تواند صحبت از فامیل، معلم، کارمند داوطلب یا شاید مربی سرگرمی ها باشد. در هنگام مشاوره بررسی می شود که هر کس خودش برای پیش بردن مسائل به جلو چه کار می کند.
3. مشارکت کردن در گفتگوی LP برای نوجوانان داوطلبانه است، کسی به شرکت در آن مکلف نمی شود.
4. در مورد زمان انجام گفتگوی LP توافق می شود.

یادداشتها

-keskustelu

گفتگوی "در باره اطفال صحبت کنیم"

I شروع

1. اول یک گفتگوی لحظه‌ای کوچک
2. برای نوجوان توضیح داده می‌شود که
 - i. LP بخشی از خدمات پذیرش پناهجویان می‌باشد و همه امکان شرکت در آن را دارند
 - ii. LP مربوط به درخواست پناهندگی نمی‌شود
3. مقصد از کار و گردش آن باز هم دوباره در صورت نیاز توضیح داده می‌شود.
4. گفتگو در مورد زندگی روزمره نوجوان و وضعیت زندگی او شروع می‌شود.

II پیش رفتن زندگی روزمره در خانه در واحد کمپ نوجوانان

1. کمی در مورد خود صحبت کنید. چطور نوجوانی هستید؟ شاید بیشتر ساکت هستید و فکر می‌کنید، یا این که از بودن با دیگران، رفت و آمد و کارهای مختلف کردن ... لذت می‌برید

آیا اکنون مانند همان وقت قبل از آمدن به فنلاند هستید، یا متفاوت هستید؟
اگر متفاوت هستید، چه طور؟ ... دلیل آن چه می‌تواند باشد؟
نظر کارمند در مورد نوجوان چیست؟

2. روزها چگونه می‌گذرند، یک روز عادی هفته چگونه است؟ روزهای رخصتی آخر هفته چطور؟
توانایی: روز کاری هفته مرتب و منظم است، چند جانبه است، متنوع است، مکتب / درسها / کار هست
آسیب پذیری: روزها خسته کننده هستند، وقت نمی‌گذرد، چیز معقولی برای انجام دادن نیست

نوجوان	توانایی	آسیب پذیری
کارمند	توانایی	آسیب پذیری

3. از چه چیز لذت می‌برید، چه چیزی برای شما شادی می‌آورد؟
به نوجوان: در وطن خودتان از چه چیزی لذت می‌بردید؟ به کارمند: آیا این چیزها اینجا امکان پذیر هستند؟
نوجوان	توانایی	آسیب پذیری
کارمند	توانایی	آسیب پذیری

یادداشتها

III دوستان خود و وقت آزاد همچنین در بیرون از واحد کمپ

1. فعالیت در اوقات آزاد

در اوقات آزاد چه کار می کنید؟ چه کارها/ سرگرمی هایی در وطن خود داشتید؟
به کارمند: آیا ادامه دادن این چیزها به هر طوری در فنلند امکان پذیر هستند؟

توانایی: اشتیاق/ علاقه وجود دارد؛ فعالیت/ می خواهد فعالیت داشته باشد
آسیب پذیری: تمایل هست ولی امکان وجود ندارد؛ تمایل وجود ندارد؛ فعالیت هست ولی سازنده نیست

نوجوان	توانایی	آسیب پذیری
کارمند	توانایی	آسیب پذیری

2. دوستان خود در محیط خانه یا در بیرون خانه

آیا کسانی هستند که با آنها احساس خوشی می کنید، با آنها وقت می گذرانید، کارهایی را با آنها انجام می دهید؟
در وطن چگونه بود؟ آیا دستانی داشتید، چه کار می کردید؟ آیا در فنلند هم این چیزها امکان دارد – ایده هایی برای پلان عملیاتی

توانایی: نوجوان دوست و رفیق دارد، با هم فعالیت های مشترک دارند
آسیب پذیری: دوست و رفیق ندارد، نوجوان تنها است، به دنبال همنشین می گردد

نوجوان	توانایی	آسیب پذیری
کارمند	توانایی	آسیب پذیری

3. استفاده از اینترنت، بازی و شبکه های اجتماعی

توانایی: خوشحالی بوجود می آورد، مدت زمان استفاده مناسب است و تحت کنترل می باشد
آسیب پذیری: بازی ها و غیره کمک می کنند تا وقت بگذرانید؛ ولی بی تفاوت و غیر فعال می کنند؛ معتاد به اینترنت؛ محتوای آن زیر سوال است

نوجوان	توانایی	آسیب پذیری
کارمند	توانایی	آسیب پذیری

یادداشتها

IV خلق و خوی و وضع سلامتی نوجوان

1. وضع سلامتی شما چگونه است؟
آیا صحتمند بوده‌اید یا مریض شده‌اید؟

توانایی آسیب پذیری

2. خلق و خوی شما چگونه است؟

چگونه خوش خلقی / بد خلقی در شما دیده می‌شود؟ چه چیزی شما را خوشحال می‌کند؟ و اما چه چیزی شما را ناراحت می‌کند؟ کارمند این را چطور می‌بیند و شما چه می‌کنید؟

نوجوان
کارمند

توانایی آسیب پذیری
توانایی آسیب پذیری

3. افسردگی و اضطراب

نامیدی، غم و اندوه عمیق، حالت های اضطراب، ترس، ناتوانی، ناتوانی در شروع انجام کار، زود رنج بودن؟
اشتهای غذا خوردن نداشتن، سختی در خوابیدن؟
این چیزها چه وقت در بدترین حالت خود هستند؟ چه چیزی کمک می‌کند؟
کارمند چه چیزی متوجه شده است؟

منحیث موضوع مهم در پلان عملیاتی ذکر می‌شود

نوجوان
کارمند

آسیب پذیری
آسیب پذیری

4. وقتی که انسان پریشان شده باشد، به آسانی عصبانیت، خشمگینی سریع یا منزوی شدن بوجود می‌آید. در باره شما چگونه است؟ در این هنگام چه می‌کنید؟ به کارمند: شما چه می‌کنید؟
چگونه بر آن موفق می‌شوید؟ چه چیزی به شما کمک می‌کند؟

نوجوان
کارمند

توانایی آسیب پذیری
توانایی آسیب پذیری

5. آیا چیزی هست که در درون خودتان یا وضع سلامتی خودتان شما را نگران کرده باشد؟ و آیا کارمند چیزی دارد که می‌خواهد در باره آن صحبت کنید؟

برای مثال، نوجوان به صورت ویژه یا نگران کننده دارای مفکوره‌ها، صحبت‌ها، واکنش‌های احساسی یا عمل، آزار رساندن به خودش، آرمان سازی خشونت و مواد مخدر یا استفاده از آنها یا چیز دیگر می‌باشد؟

نوجوان
کارمند

آسیب پذیری
آسیب پذیری

6. آیا نیاز به گرفتن کمک بوده است – آیا کمک دریافت کرده‌اید؟

آسیب پذیری: نیاز هست و به اندازه کافی کمک دریافت نکرده است

V فامیل ها و افراد نزدیک و مسائل مربوط به وطن

1. آیا می خواهید چیزی در باره خانواده / فامیلهای نزدیک خودتان بگویید؟ در مورد دورانی که طفل بودید؟ آیا شما فامیل نزدیک در فنلند یا در مناطق نزدیک دارید؟ قبلاً گفتید که ساکت/شلوغ هستید، آیا به پدرتان شباهت دارید یا مادرتان؟

آیا می خواهید در مورد زمانی که طفل بودید چیزی بگوئید؟ هنگامی که کوچک بودید چه کارهایی انجام می دادید، حالا که بزرگتر شده اید چه؟

2. چگونه با همدیگر ارتباط می گیرید؟ ارتباط گیری چه اهمیتی دارد؟
توانایی آسبب پذیری
توانایی: ارتباط گیری خوب کار می کند؛ فامیل نزدیک موجب شادی و کمک می شود
آسبب پذیری: فامیل نزدیک وجود ندارد؛ رابطه با فامیل نزدیک دچار تضاد است یا قطع شده است

3. حال فامیلهای نزدیک چطور است؟ صحبت کردن در مورد وضعیت و شرایط
توانایی آسبب پذیری
توانایی: موضوعات خوب؛ در باره موضوعات خوب و بد با راهنمای شخصی/ دوستان یا دیگران صحبت می شود
آسبب پذیری: مشکلات هست؛ در مورد نگرانی ها صحبت نمی شود؛ نوجوان منزوی می شود

4. آیا نگرانی ها روی ذهن شما فشار می آورند؟
آسبب پذیری
خلق و خوی، خواب، تمرکز کردن، نداشتن اشتهای غذا ... ؟

5. چه چیزی به نگرانی / دلنگی، بی خوابی ... کمک می کند؟
توانایی آسبب پذیری
در خانه چه چیزی به نگرانی کمک می کرد ... شما خودت چه کار می کردید، دیگران چه؟
آیا صحبت کردن/ فعالیتی کردن و کاری انجام دادن کمک می کرد تا وضعیت روحی تان بهتر شود؟
گفته های نوجوان در باره خانه به کارمند این معلومات را می دهد که چه چیزی به او کمک می کند.

این موضوع منحصیث موضوع مهم در پلان عملیاتی ذکر می شود

توانایی: نوجوان می تواند بگوید که چه چیزی می تواند کمک کند
آسبب پذیری: نوجوان نمی تواند بگوید؛ به نظر می رسد که هیچ چیزی نمی تواند کمک کند

6. کارمند: وقتی که شما حالتان بد است، من چه کار کرده می توانم؟
بزرگسالان و نوجوانان دیگر واحد کمپ چطور؟

این موضوع منحصیث موضوع مهم در پلان عملیاتی ذکر می شود

توانایی: کارهایی است که می توانیم آنها را انجام دهیم
آسبب پذیری: نوجوان فکر می کند که هیچ چیز کمک کرده نمی تواند

یادداشتها

VI مکتب یا درس ها

در جریان گفتگوها در باره تفاوت‌های بین مکتب در فنلند و در وطن بحث و گفتگو می‌شود. در صورتی که نوجوان سر کار بوده است یا دست فروشی کرده است (در مکتب نبوده)، در باره اهمیت اینها با او صحبت می‌شود

1. در چطور مکتبی در وطن خود درس می‌خواندید؟ مکتب شما با مکتب فنلندی چه فرقی می‌کرد؟ در مکتب قبلی چه چیزی برایتان خوشایند بود؟

2. اگر کار می‌کردید، چه کاری می‌کردید؟ چه وظیفه‌های کاری انجام می‌دادید؟ آیا به کارتان علاقه داشتید؟ معاش چطور بود؟

آیا در مورد زمانی که سر کار بودید یا دست فروشی می‌کردید صحبت کرده می‌توانید؟ چه کاری می‌کردید، چطور زندگی خود را می‌گذرانید، چطور غذا بدست می‌آوردید، محل خواب و غیره.

توانایی: نوجوان کار خود را به خوبی انجام می‌داد؛ به خانواده خود در تأمین معیشت کمک می‌کرد؛ از او تشکر می‌شد؛ نوجوان منحصبت دست فروش به خوبی عمل می‌کرد، دوست، کار، غذا و محل خواب داشت؛ مجبور بود دزدی کند و غیره، که مانده است

آسیب پذیری: کار خیلی سخت بود، از او تشکر نمی‌شد، او منحصبت دست فروش بی‌غذایی، سرما و خشونت را تجربه کرد؛ مجبور بود دزدی کند که همچنان دیده می‌شود

در این وضعیت‌ها اغلب هم توانایی‌ها و هم آسیب‌پذیری‌ها یافت می‌شوند

نوجوان	توانایی	آسیب‌پذیری
کارمند	توانایی	آسیب‌پذیری

3. مکتب رفتن/ کار کردن اکنون

توانایی: نوجوان مکتب می‌رود / کار می‌کند

آسیب‌پذیری: نوجوان مکتب نمی‌رود؛ کار نمی‌کند

4. انگیزه و خوشایند بودن

چه فکر می‌کنید، آیا مکتب رفتن کار کردن مهم است؟

آیا با میل و رغبت به مکتب/سر کار می‌روید؟

آیا چیزی هست که بخصوص به آن علاقه داشته باشید؟ در وطن به چه چیزی علاقه داشتید؟

5. کارهای روزمره مربوط به مکتب و کار

رفتن به مکتب و آمدن به خانه، مسیر مکتب و کار	توانایی	آسیب‌پذیری
شرکت کردن، غیبت، تأخیر	توانایی	آسیب‌پذیری
انجام تکالیف درسی خانه	توانایی	آسیب‌پذیری

6. خواندن زبان فنلندی چگونه پیش می رود؟ توانایی آسیب پذیری

آیا هیچ امکانی وجود دارد که زبان فنلندی را تمرین کنید؟

7. پیش رفتن درسها/کار به طور کلی توانایی آسیب پذیری

آیا درسی / وظیفه کاری هست که بخصوص به آن علاقه داشته باشید؟

8. رابطه با نوجوان دیگر در مکتب / با همکاران توانایی آسیب پذیری

آیا آشنا یا دوستی پیدا کرده اید؟

توانایی: روابط متقابل مثبت، دوست یا دوستانی دارد، کمک در صورت نیاز وجود دارد
 آسیب پذیری: کمک وجود ندارد، رد کردن؛ آزار و اذیت کردن؛ نژاد پرستی؛ نوجوان احساس می کند که به جمع تعلق ندارد/ از جمع خارج شده است

9. رابطه بین نوجوان و معلم / کارفرما توانایی آسیب پذیری

توانایی: معلم / کارفرما به نوجوان کمک می کند و برای او ارزش قائل است؛ در صورت نیاز به او کمک می کند
 آسیب پذیری: معلم / رئیس کار کمک نمی کند؛ دریافت کمک مشکل است

10. همکاری بین واحد کمپ نوجوانان و مکتب/محل کار توانایی آسیب پذیری

توانایی: همکاری به اندازه کافی خوب است
 آسیب پذیری: همکاری وجود ندارد یا خوب نیست

یادداشتها

VII دیگر چیزها

1. آیا چیز دیگری هست که بخواهی / بخواهید باز هم در باره آن صحبت کنید؟

نوجوان؟ کارمند

آسیب پذیری

توانایی

2. پلانهای نوجوان برای آینده

توانایی: نوجوان مفکوره‌ها / موضوعات مورد علاقه / پلان برای آینده دارد
آسیب پذیری: نوجوان چشم اندازی برای آینده و پلان ندارد

3. امیدها و نظرات برای فعالیت واحد کمپ؟

نوجوان؟ راهنمای شخصی / کارمند؟ و حالا پلان عملیاتی!

VIII پلان عملیاتی

- از توانایی‌ها شروع می‌کنیم. در این باره گفتگو می‌کنیم و می‌نویسیم که چه کار بکنیم.

آیا به کارمندان بیشتری نیاز هست؟

- به آسیب‌پذیریها و کار مربوط به آنها می‌پردازیم.

آیا به کارمندان بیشتری نیاز هست؟

در صورتیکه برای تحقق پلان عملیاتی به انجام دهنده‌گان اضافی نیاز باشد، پلان‌گذاری برای مشاوره را ادامه می‌دهیم. در غیر این صورت به قسمت **IX خاتمه ملاقات** می‌رویم.

پلان گذاری مشاوره LP

1. در مشاوره برای فعالیت یک پلان شبیه بالا انجام می دهیم ولی تعداد انجام دهندهگان بیشتر است.
2. روی موضوعات کار و مقاصد فعالیت آینده توافق می کنیم (توانایی ها و آسیب پذیری های مورد بحث). توافق می کنیم که در هنگام ملاقتها چه کسی در باره موضوعات قابل عمل صحبت می کند. همزمان همچنین در باره موضوعاتی توافق می کنیم که نوجوان نمی خواهد در باره آنها صحبت شود.
3. روی دعوت شوندهگان، زمان ملاقات و اینکه چه کسی چه اشخاصی را دعوت می کند، توافق می کنیم.

موضوعات کار، دعوت شوندهگان و چه کسی دعوت می کند

IX خاتمه ملاقات

تجربیات نوجوان و کارمند از گفتگوها.

تشکر!

یادداشتها

1. رئیس (اغلب اداره کننده گفتگوی LP) به مشارکت کنندهگان خوش آمد می گوید. معرفی.
2. رئیس در باره جریان ملاقات و اینکه چگونه برای آن آمادگی گرفته شده، صحبت می کند.
3. رئیس (همچنین نوجوان در صورتی که بخواهد می تواند آنرا انجام دهد) در باره موضوعات توافق شده فعالیت صحبت می کند (توانایی ها و آسیب پذیری های مورد بحث).
4. گفتگوی مشترک که در آن موضوعات دقیقتر تشریح می شوند، برای فعالیتهای ایده‌هایی را ارایه می شود و این ایده‌ها واضح تر و قابل لمس می شوند.
5. یک لیست از موضوعات توافق شده را می نویسیم (نمونه ذیل) و برای مشارکت کنندهگان می دهیم.
6. در باره پیگیری آنها و زمان آن توافق می کنیم. در جلسه پیگیری در باره وضعیت نوجوان، فعالیتهای انجام شده و تأثیرات آنها صحبت می کنیم و همچنین فیصله می کنیم که در آینده به چه چیزی نیاز داریم. تصمیم را روی یک جدول جدید می نویسیم که آنرا به همگی می دهیم تا با خود ببرند. فاصله زمانی بین مشاوره‌ها و تعداد آنها بستگی به وضعیت نوجوان دارد. توصیه می شود که در وضعیت خوب هم یک جلسه پیگیری ترتیب داده شود تا بتوان تعیین کرد که با قدرت مشترک چه چیزی حاصل شده است و اینکه برای ملاقات کردن دیگر نیازی نیست.
7. رئیس یک جمع بندی انجام می دهد، از مشارکت کنندهگان تشکر می کند و به ملاقات پایان می دهد.

مشاوره LP _____ (تاریخ) در جدول موضوعات توافق شده و انجام دهندهگان را می نویسیم.
در پیگیری به جدول نوشته شده در ملاقات قبلی برمی گردیم و متحقق شدن موضوعات را در طول مدت دوره پیگیری بررسی می کنیم. زمان پیگیری: _____ (تاریخ)

موضوعات (برای مثال ۱ - ۳)	موضوع ۱: موضوع ۲: موضوع ۳:
مشارکت کنندهگان	چه چیزی (یک عمل واضح و آشکار) / چه وقت (برای مثال، تاریخ، ساعت)

درک و فهم و اقدام مشترک

مقصد از درک و فهم مشترک اینست که اشخاصی که با هم زندگی یا کار می کنند، واکنش ها و روش های کار یکدیگر را می فهمند. معنی این در کمپ نوجوانان¹ این است که کلان سالها نوجوان را می فهمند که در واکنش های احساسی مختلف و رفتار نوجوانان موضوع چیست و نوجوانان هم احساس می کنند که دیگران آنها را درک می کنند. نوجوانان حمایت و تشویق دریافت می کنند و در مقابل اقدامات کلان سالها را درک می کنند. شرط درک و فهم مشترک، وجود اعتماد متقابل و امکان برای هر دو طرف است تا بتوانند هم در مورد موضوعات شاد و هم در مورد تضادها و مسائلی که فکرشان را به خود مشغول کرده، گفتگو کنند.

درک و فهم بین نوجوان و کارمند در گفتگوی LP، در هنگامی که به مسائل زندگی روزمره نوجوان، شادی و غم و اندوه او هم در واحد کمپ خود و در مکتب و با دوستان فکر می شود، ساخته می شود. در خاتمه فکر می شود که چطور می توان موضوعات خوب را تقویت کرد یا افزایش داد و چطور می توان در موضوعات سخت عمل نمود. درک و فهم مشترک پایه و اساس همکاری بین نوجوان و کارمند و پیش رفتن زندگی روزمره را می سازد و تعلق داشتن نوجوان به جمع خود را تقویت می کند.

اهمیت درک و فهم بخصوص در هنگام کار با افرادی که از فرهنگهای مختلف آمده اند زیاد می باشد. هر شخصی دنیای برداشتهای خود را دارد که بر اساس تاریخ، تجربیات تکراری و رسومات فرهنگی او شکل می گیرد. اینها اغلب به صورت خودکار می باشند و بصورت ناخودآگاه بکار گرفته می شوند.

در زیر دو مثال هست که بر اساس آنها می توان در مورد دنیای برداشتها و فعالیت ها گفتگو کرد. آیا نوجوان یا کارمند تجربیات مشابه داشته اند؟ این گفتگوها را می توان هر وقت که می خواهید انجام دهید، برای انجام آن به LP نیازی نیست. مثال اول مربوط به این است که چطور خواست خوب و توجه کردن را می توان به حیث بی تفاوتی و طرد کردن درک کرد.

مثال ۱. نوجوان تیلیفونی به همراه بستگانش صحبت می کند. او بعد از گفتگو به اتاقش می رود. او برای غذا خوردن می آید، کمی گریه کرده به نظر می رسد ولی چیز خاص دیگری نیست. رهنمای شخصی سوال می کند، آیا کدام مشکلی است. نوجوان چیزی می گوید ولی سر خود را تکان می دهد. او در روزهای بعد به مکتب می رود و کارهای خانگی و تکالیف خود را انجام می دهد. زندگی روزمره به پیش می رود ولی او از دیگران گوشه گیری می کند و شروع به گذراندن وقت بیشتر در اتاقش به تنهایی می کند.

چه چیزی را باید فکر کرد؟ نوجوان گفت که چیزی نبوده است – به روشنی چیزی بود ولی از جواب او می توان فهمید که او نمی خواهد در باره آن صحبت کند. از طرف دیگر رفتارش نشان می دهد که او می خواهد تنها باشد. کارمندان می خواهند به خواستههای نوجوان احترام بگذارند و او را به حال خود می گذارند. این برداشت و طرز کار بر اساس فرهنگ فنلندی است که در آن به غم و اندوه دیگران احترام گذاشته می شود و تلاش می شود مزاحمت برای شخص دیگر بوجود نیاید.

¹ بیشتر اطفالی که بدون سرپرست درخواست پناهندگی می کنند در سن نوجوانی هستند. به این دلیل در دفترچه یادداشت به دلیل ساده بودن از کلمه "نوجوان" استفاده می شود که هم اطفال را در بر می گیرد و هم نوجوانان را.

و اما اگر نوجوان از فرهنگی آمده باشد که در آن غم و اندوه قابل رویت می باشد، گریه و زاری با هم انجام می شود، غم و اندوه تقسیم می شود؟ اگر اینطوری باشد، نوجوان می تواند طریقه توجه کردن فنلندی را به حیث بی تفاوتی و طرد کردن احساس نماید.

شاید نوجوان با اشتیاق می خواهد که افرادی در کنارش باشند ولی همه بستگان او در آنجا و دور هستند. چه می شود اگر کارمند بگوید که گوشی تلفون را بردار و مرا همراهی کنی وقتی که من کارهای دفتری انجام می دهم؟ همه حمایتها بر اساس گفتگو نمی باشد، اغلب احساس نزدیک بودن بخودی خود چیز بزرگی است. در صورتی که نوجوان نمی خواهد در مورد موضوع صحبت کند، همچنین بدون اطلاع از اینکه موضوع چیست می توان برای نوجوان حضور داشتن در کنار او را پیشنهاد داد.

مثال دوم در مورد این است که چطور یک رفتار مشخص می تواند در یک محیطی یک مدل مطلوب و یا حتی ضروری باشد و در محیط دیگر زیان آور یا محکوم باشد.

مثال ۲. نوجوان هر بار بعد از دیگری در حال دروغ گفتن در باره خانواده اش و رفتارش دیده می شود. در جامعه فنلندی دروغ گفتن و بخصوص دروغ گفتن به مقامات دولتی قابل سرزنش می باشد. بسیاری از پناهجویان به هر حال از وضعیتهایی می آیند که در آن دروغ گفتن مهارتی بوده است برای حفظ جان و این مهارت را همچنین در هنگام مراجعه به مقامات دولتی لازم داشته اند. مهم بوده است که اطفال بتوانند بدون چشمک زدن چشم بتوانند دروغ بگویند وقتی که در دهان دروازه یک شخص ناشناس سوال می کند که پدر یا برادرت کجاست.

غیر منطقی است انتظار داشت که نوجوان فقط با کوچ کردن به کشور دیگری برخلاف آنچه آموخته است تربیت شود، بخصوص، در صورتیکه او هنوز هم احساس می کند که به خاطر دیپورت کردن احتمالی امنیتش در خطر می باشد. علاوه بر این در سن نوجوانی دروغ گفتن برای هر نوجوانی که باشد یک امر عادی است. چند نفر از ما در سن نوجوانی در باره رفت و آمدهای خودش، سیگرت زدن یا دیگر مسائل به والدین خودش دروغ گفته است؟

درک و فهم مربوط به پیشینه نوجوان و دوران نوجوانی او، گفتگوی سازنده و پیدا شدن راه حل ها را ممکن می سازد. در مورد این نوجوان، دروغ گفتن در مراحل اولیه ممکن است به دلیل تجربیات قبلی زندگی و دروغ گفتن در مورد رفت و آمد اکنون، به دلیل خواست مربوط به سن نوجوانی برای تصمیم گیری مستقل در مورد مسائل مربوط به خود باشد.

در زندگی کردن و کار کردن در واحد کمپ چند فرهنگی بعضی وقت ها وضعیت هایی مشاهده می شوند که مسائل به طور متفاوت فهمیده می شوند. خوب است که کارمند و نوجوان این وضعیت ها را درک کنند و در مورد آنها صحبت کنند. بعضی وقت ها این وضعیت ها می توانند حالت ساده و شوخی داشته باشند، بعضی وقتها می توانند جدی باشند.

فعالیت مشترک. قابل توجه است که فقط درک کردن یکدیگر کافی نیست بلکه باید آنرا در عمل متحقق کرد. به این دلیل در کار LP پلان عملیاتی انجام می شود. همه نوع اقدام مشترک به همراه کارمندان و دیگر نوجوانان، تعلق داشتن به یکدیگر را بوجود می آورد که این برای نوجوانی که بدون خانواده و والدین است یک عامل حمایت کننده مهم در رفاه و سلامت و رشد مطلوب او می باشد. به طور خلاصه بگوییم که درک و فهم و اقدام مشترک کمک می کند به اینکه نوجوان از عهده مشکلات برآید.